

Niinimäki

Kylämme nimi Niinimäki ei ole syntynyt sattumalta. Nimes-
sä on ollut tärkeä tieto alueella kasvavasta puulajista Metsä-
lehmuksesta, joiden kookkaista yksilöistä on kiskottu niintä.
Niintä käytettiin mm. köysiksi ja kalaverkkoihin.

Niinipuumetsiköitä, jolla tarkoitetaan korkeita rosokaarnai-
sia yksilöitä on aikaisemmin kasvanut Järvi-Suomen pohjoisää-
riä myöten. Vain rippeitä näistä lehdoista on säilynyt lähinnä
emäksisten kallioseinämien juurilla ns. vuorenaluslehtoina .
Vastaava alue on Järvenmäen- eli Kuuksonselän pohjois-
ja itärinteellä. Siellä voi kulkija kohdata muinoin hakattujen
Niinipuuden kantovesakkoja. Metsälehmuksen hennonvihre-
ät herttamaiset, lyhytsuippuiset ja hieman vinotyviset lehdet
erottuvat selkeästi muusta kasvillisuudesta. Lehmuksen lehdet
asettuvat oksissa hyvin tarkasti vaakatasoon , jotta ne saisivat
kaiken valon talteen.

Lehmuksen lehtiä ja kukkia on kerätty teeaineeksi. Lehmus
kukkii vasta heinä-elokuun taitteessa ,eli myöhemmin kuin
mikään muu puulajimme. Hyväntuoksuisia kukkia kerätään
teeaineeksi. Kukkatee on ominaisuuksiltaan selvästi lääkinnä-
linen joten sitä voidaan käyttää vain vilustumis- ja reumaoirei-
den lievittämiseen.

Lehmuksen puuaines on kevyttä ja valkeaa. Sitä on pehmeys-
tensä vuoksi helppo vuolla. Keskiajan puuveistokset kirkkoissa
olivatkin usein lehmusta. Kotitarvekäytössä lehmusta on käy-
tetty luokkipuuna ja astiapuuna, siitä on tehty saunan sisus-
tuksia, proteeseja ja leikkikaluja.

Harvalukuisia metsälehmuksiä on syytä suojella kaikin
tavoin. Niitä voi käydä ihailmassa metsämarssilla Järvenmäen
ympäri kiertäessään. Jos retki osuu toukokuulle ovat herkä-
t lehdet puhkeamassa, samoilla seuduilla voi ihaila Näsiän ja
Imikän kukintoja. Myöhemmin kesällä puiden lehvästöt ovat
täyteisiä ja luovat jalopuumetsikön tunnelmaa.

Kylän nimikkopuun istuttaminen omaan kotipihaan onnis-
tuu myös . Taimelle valitaan suojaisa lämmin ja valoisa kas-
vupaikka, jossa on ravinteikas runsasmultainen ja hikevä maa.

Lähteet: Harri Metsälä , Puukansa

Sakari Hinneri, Leena Hämet-Ahti, Arto Kurtto, Seppo Vuokko,
Maarianheinä, mesimarja ja timotei

Niinimäen taivaalla tapahtuu

Mennyt talvi ja kevät on ollut seudullamme antoisaa aikaa
valokuvauksen harrastajille. Taivaalla on näkynyt revontulia,
meteoriitti, auringonpimennys, valopilareita, haloilmiöitä,
sateenkaaria ja erikoisia pilvimuodostelmia. Sopivissa sääolo-
suhteissa mielenkiintoisen lisän taivaalle on tuoneet Helsinki-
Vantaalle laskeutuvien tai sieltä nousseiden lentokoneiden
pakokaasuvanat ja onpa toisinaan koneet lentäneet melko
matalalta kylämme yli.

*Jos taivaan ilmiöt kiinnostavat, kannattaa tutustua netissä
URSA:n Taivaanvahti-sivustoon, sinne voi myös laittaa kuvia
omista havainnoista.*

Revontulet 17.3.2015

Meteoriitti 18.3.2015, kuvat: Rauni Pakkala

Niinimäen kyläyhdistyksen puheenjohtajan palsta

Kyläyhdistyksemme vuosikokouksen yhteydessä pidimme Wanhat valokuvat -tapahtuman. Katsojia ja kuvien tunnustajia oli mukavasti paikalla. Myös kuvia oli runsaasti: useita albumeita kylän vaiheista, kuten raskaammista ja kevyemmistä tienteoista, valaistusta kuntopolku-ladusta, metsästysmajalta, maakaasuputkesta ja sekä letkunvedosta että ojankaivuusta niin juomavettä kuin likaveden poisjuoksutustakin varten. Perttolaan erityiskiitokset! Valokuitukin on jo historiaa, kuvat kertoivat senkin auruksista.

Aikanaan aktiiviset anojat saivat luvan oman kyläkoulun perustamiseen, ja sieltä otetuista luokkakuvista muutamat tunnustivat oppilaita vaivatta. Miten voi joku muistaakin nimet ja naamat?

Opettajan tunnustukseen ei Klaaran kohdalla ollut tarvetta, oli vuodesta toiseen kameran edestä poissa. Kausalalaisen kuvaamon ottamassa kuvassa suojeluskunnan harjoituksesta oli väkeä viljalti, vaan ei enää kenellekään tuttuja. Onkohan kenelläkään enää tallessa kuvia Evankeliumiyhdistyksen kesäjuhlista? Pienviljelijäyhdistyksen järjesti kesäjuhlia 50-luvulla Järvenmäen lammella, kuvissa katsojia ranta mustanaan. Vanhat ilmakuvat ajalta ennen sotia todistivat, että vain muutos on pysyvää - ja ojat.

Aineistoa, kuvia ja henkilötietoja on vielä kylällämme tallessa. Toiveena on, että löytyisi urhoollinen kokoaja, kirjantekijä, joka saisi kansien väliin jo katoamassa olevaa paikallishistoriaa. Enemmän tapahtuma- ja kuvakertomus kuin mikään virallinen historia, sellainen voisi Niinimäki-kyläkirjamme olla.

Kouvolan Kirkkopäivät on valtakunnallinen monipuolinen tapahtuma 22-24.5. kaupungissamme. Talvella kinkereillä Mikkelässä kirkoherra Sipponen kysyi meitä kylänä mukaan tapahtumaan. Niinimäen kyläyhdistys on tietämäni mukaan ainoa kyläesittäytyjä, lauantain Jaakonpuiston maaseutuosiassa. Olemme siellä todistamassa kirkkopäiväkansalle maalla asumisen iloa! Teltassa on esillä sekä kuvallista että kirjallista tietoa kylästä ja yhdistyksestä. Haastankin nyt mukaan uudet kylämme asukkaat mukaan talkoisiin esittämään, miksi juuri täällä on ilo asua. Tehän sen tiedätte! Kiitos jo nyt mukaan ilmoittautuneille! Noin kahden tunnin vuoroin, kunkin aikataulun mukaan, koetaan la. 23.5 klo.10.00-16.00 välillä tehdä voitavamme oikean kuvan luomiseksi Niinimäestä.

Kylän kotisivuja on uudistettu, kuvatarjonta ja tapahtumien kerronta on ajantasaista. Käykäähän katsomassa <http://www.kymenkylat.fi/niinimaki/>

Parhaat kiitokseni kaikille tämän lehden teossa mukana olleille.

*Oikein hyvää kesää
kaikille lukijoille!*

Pauli Turkia

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Wanhon valokuvien esittelyssä oli tunnustus-tehtävänä koulukuva Niinimäen koulun alkutaipaleelta. Muutama nimi on vielä varmistamatta, joten jos nimilistassa on virheitä niin ota yhteyttä kyläyhdistykseen.

Koulukuva Niinimäestä, ikäluokat -30, -31, -32 ja -33 syntyneet

Alarivi vasemmalta:

1. Aune Virtala
2. Liisa Ojala
3. Else Lasalahti
4. Mirja Klemetilä
5. Kyllikki Ojala
6. Hilikka Kiviranta
7. Raili Mikkela

Keskirivi vasemmalta:

1. Alise (Elsa) Ojala
2. Elli Perttola

3. Maili Pakkala
4. Terttu Kiviranta
5. Helmi Ojala
6. Lyyli Salomaa
7. Urmas Laakso
8. Antti Hannula

Yläriivi vasemmalta:

1. Eino Ojala
2. Eino Salomaa
3. Heimo Laurila
4. Pentti Perttola
5. Kalevi Lasalahti

6. Lauri Porttila
7. Erkki Ahonen
8. Pauli Lehto
9. Heikki (?) Lavonen
10. Lauri Lonka

Elimäen seurakunnan kinkarit vietettiin tammikuussa Mikkelässä

Kinkarit ovat perinteisesti kiertäneet talosta taloon Elimäen kylissä talvikuukausien aikana. Paljon on kuitenkin muuttunut vuosien varrella ja varmasti hyvä niin.

Pappia kyydissä – muistelua entisajan kinkereistä

Useat elimäkeläiset muistavat vielä 1940-50 luvun kinkarit eli lukuset, tai ”papinlukuset” kuten niitä on kutsuttu. Kinkereihin osallistui koko kylä vauvasta vaariin ja ne kestivät koko päivän. Pappi, papin rouva ja kanttori harmooneineen oli noudettava usein hevosella ja reellä kinkerialoon, kun tiet olivat talvella lumen peitossa. Joskus pappi noudettiin jo edellisenä iltana yöpymään ja tämä aiheutti talonväelle monenlaista askarretta taloissa, joissa ei siihen aikaan ollut mitään mukavuuksia.

Kinkarit alkoivat aamukymmeneltä kahvituksella, jonka jälkeen alkoi raamatun luku ja virren veisuu. Rippikoululaisten piti pyrkiä rippikouluun kinkereillä, ja sen vuoksi heidät otettiin eri huoneeseen kuulustelua varten. Katekismus piti osata ulkoa kuin vettä vaan, samoin kuin raamatun lauseet, käskyt ym. Helposti tuli repuutetuksi, jos ei osannut papin mielestä tarpeeksi hyvin. Moni aikuinenkin pelkäsi mennä kinkereille, jos ei mielestään osannut lukea tarpeeksi hyvin.

Puolilta päivin oli ruoka, joka oli usein esim. lihakeitto. Sen jälkeen kinkeriohjelma vielä jatkui ainakin läksyvirsi laulamisella kanttorin johdolla. Lopuksi oli vielä kahvit ja täytyy sanoa, että kinkerialolle ruoka- ja muut järjestelyt oli iso työ, johon saatettiin pyytää naapureitakin avuksi. Aiemmin saattoi olla lisäksi tapana, että papille ja kanttorille tarjottiin vielä aterialähtiessä ja eväät mukaan, mutta myöhemmin tästä tavasta luovuttiin.

Nykypäivän kinkarit kylässämme

Elimäen seurakunnan kinkarit kiertävät edelleen talosta taloon, mutta järjestäminen on tietysti vapaaehtoista. Raamatun luku ja virret kuuluvat edellen ohjelmaan, mutta enää ei kenenkään tarvitse pelätä kinkereille menoa! Usein syntyy vapaamuotoistakin keskustelua ajankohtaisista aiheista. On hieno asia, että tämä yhteisöllisyyttä säilyttävä ja lisäävä perinne on säilynyt nykypäiviin.

Jos tilaisuuden pitäminen kotona tuntuu vieraalta, niin mahdollista on järjestää ne esim. kylän metsästysmajalla. Ajankohta on jokin talvinen arki-ilta ja tarjoiluksi kinkerialo järjestää kahvituksen. Kinkerialonväen velvollisuuksiin kuuluu myös kerätä yhteisvastuukeräys oman kinkერიpiirin alueella ovelta ovelle. Suurin osa asukkaista tietää jo odottaa vuotuista keräystä, jonka tuotto menee varmasti seurakunnan kautta oikeaan osoitteeseen eli vuotuisen yhteisvastuukeräyksen kohteisiin kotimaassa ja ulkomailla.

Kinkერიpiiri käsittää nykyään Niinimäen lisäksi Palokorven ja Hevossuon. Seuraavat kinkarit talvella 2016 ovat Marita Niemisen ja Juhani Puhakan kodissa Hevossuolla. Ilmoitus ajankohdasta on aikanaan Elimäen seurakunnan ilmoituksissa Kouvolan Sanomissa ja Elimäen Sanomissa ja nykyään tietoa löytynee myös seurakunnan nettisivuilta.

Jutun kirjoitti Maija Mikkeli

Elimäen seurakunnan kinkereillä tammikuussa Mikkelässä puhetta piti kirkkoherra Päivi Sipponen. Kanttorina toimi Terbi Pauku.

Lintujen kevätpuuhia

*Katselin variksen touhuja pihapuussa,
se kuljetti jotain risuja suussa.*

*Taisi olla mielessään pesän teko,
oksanhaarasta näkyikin jo pieni keko.
Vaikka hyvin se yritti pesän piiloon laittaa,
jos vähän näkyy, ei se mitään haittaa.*

*Ja toisessa puussakin touhua riitti,
puuttui harakan pesästä vain viimeinen niitti.
Oli sammalpehmustus vähän kesken
ja koristeeksi vei se leskenlehden.
Kohta emo jo munia bautoa saa,
kesä tulee, kyllä kannattaa odottaa.*

*On peippokin pihalla pyörinyt tovin,
mustarastaan kanssa maata on rapsutellut kovin.
Sinitäinen viimekesäistä pesäpönttöä tutkii,
onko kunnossa?
vai aiheuttaako sisustus mitään mutkii.*

*Kun aamuisin ulos ovesta käyn,
näen taivaalla valkoisen komean näyn,
joutsenet kiittää taas montulle päin,
ja kurjenkin pohjoiseen lentävän näin.
Silloin kesä on valmis kun pääskyset saapuun,
ja puutkin pukeutuu vihreään kaapuun.
Nyt odottelen vielä kukuntaa käen,
kun alkaa se helskytyt, kesänkin alkavan näen.*

LÄMMINTÄ KESÄÄ ODOTELLESSA
Pirkko

Kuva: Matti Kausela

Komeasti mopolla

Teksti ja kuva: Antti Suikkanen

Vielä 50-luvun lopulla kinastelimme kavereiden kesken, mikä oli paras polkupyörä, oliko se ruotsalainen Crescent vai kenties Hermes, joka taisi olla periaatteessa sama pyörä, mutta eri maahantuojan merkki.

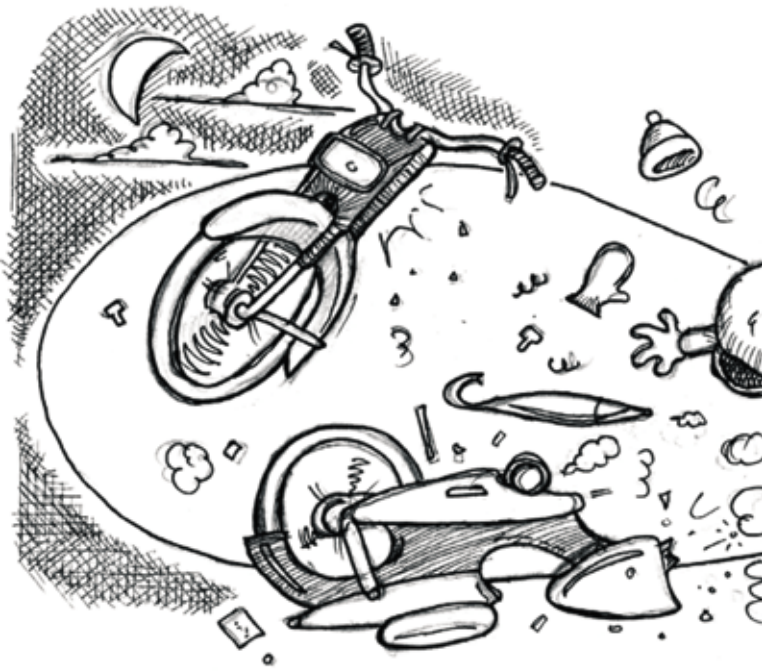
60-luvun taitteessa kinastelun kohde alkoi vaihtua nopeasti, kun moottoripolkupyörät eli mopedit rynnistivät markkinoille. Mopedi oli suuri helpotus monelle maaseudun asukkaalle, joka saattoi ilman minkäänlaista ajotutkintoa tai lupaa hypätä mopedin selkään ja tehdä sillä työmatkansa tai kauppareissunsa huomattavasti nopeammin ja vaivattomammin kuin ennen polkupyörällä. Viidentoista vuoden ikää, joka mopolla ajoon lain mukaan vaadittiin, ei pidetty maaseudulla usein kovinkaan ehdottomana.

Mopedista eli moposta tuli siis varsinainen kansanajoneuvo ja myyntimenestys. Niitä myivät paitsi alan erikoisliikkeet myös jopa pienet kyläkaupat. Eräs kyläkauppias kertoi myyneensä aikoinaan mopojen lisäksi lähes kaikkea mahdollista nuppineulasta leikkuupuimuriin.

Ensimmäisiä mopomiehiä, joiden ajopeleihin sain tutustua, olivat enoni, Lamminpään Timo ja hänen kaverinsa Hyypiän Markku ja Liimataisen Hannu, jotka eräänä 50-luvun lopun kesäiltana tulivat Kuusankoskelta käymään. Heillä oli Hopeasauma- ja Hopeasiipi-merkkiset mopot, joilla he kävivät myöhemmin illalla Iitin Kuuksossa latotansseissa. Sieltä tultuaan he taisivat olla meidän heinäladossa yötäkin, koska muistan Markun heränneen varta vasten katselemaan, kun äiti lypsi aamulla lehmiä.

Mopokuume iski myös veljeeni vuonna 1961. Hänen kanssaan menin eräänä syyskesän päivänä linja-autolla Kouvolaan. Jussin tarkoitus oli sillä reissulla ostaa mopo. Kävimme kahdessa liikkeessä, ensin Radiopyörässä, joka sijaitti nykyisen liikekeskus Valtarin paikalla olleessa linja-autoaseman talossa. Tunturi oli noussut nopeasti ehkä kaikkein arvostetuimmaksi mopomerkitseksi. Sitä esiteltiin meille ja sen puhallinjäähdytteistä Puch-moottoria keuhuttiin kovasti. Jussi ei kuitenkaan vielä siinä vaiheessa halunnut päättää asiaa, vaikka harkitsikin kovasti Tunturin ostoa. Siispä lähdimme ja lupasimme tulla ehkä takaisin, kun olimme ensin käyneet eräässä toisessa liikkeessä eli R. Kylliäisellä Salpausselänkadulla. Siellä myytiin Solifer-mopojä.

Minun oli jo lähdeävä linja-autolle ja jätettävä Jussi päättämään merkin valinta. Kun olin ollut kotona jonkin aikaa, Jussi kaarsi pihaan ja kuten olin vähän arvellutkin, Soliferilla. Se oli maksanut muistaakseni vähän yli 70 000 markkaa. Solifer oli kyllä hieno siniharmaine peltirunkoineen ja valkeine tankkeineen, mutta pian kävi ilmi, ettei se ajossa mikään huippupeli ollut. Suurimpana ongelmana oli sen virtapuoli, joka helposti reistaili. Usein tuli pysähdys kesken ajamisen, kun moottori ensin kävi paukkuun ja lopulta sammui. Silloin syytytystulpan kärkien väliin oli muodostunut ”piikki”, joka piti poistaa. Myös

syytytyspuolan palaminen oli melko tavallinen ja jo vähän enemmän työtä ja markkojakin vaativa vika.

Suurin syy vikoihin oli kuitenkin se, että poikaporukassa ajettiin lähes aina niin kovaa kuin mopo kulki, jolloin moottori kuumentui liikaa. Tunturit, joissa oli puhallinjäähdytys, kestivät paremmin kovaa ajoa. Niistä ensimmäiset mallit olivat kaikkein parhaimpia ja kulkivat ilman mitään virittelyä kuuttakymppiä. Kyllä Soliferilläkin pärjäili, kun ajeli rauhallisesti. Jussi oli ruvennut käymään rakennustöissä ja ajeli monia kuukausia muun muassa Kuusanniemeen, jonne Kymiyhtiön rakennutti uutta tehdasta.

Kun Jussi hankki autonajokortin ja osti pienen Fiat-merkkisen auton, hän antoi Soliferin minun käyttööni. Kävin sillä Elimäen Osuuspankin rakennustyömaalla kesällä 1966 monia viikkoja ja hyvin se pelasi, kun ajoi rauhallisesti.

Rakennuksella tehtäväni oli kiskoa nauloja irti käytetyistä laudoista ja puhdistaa petkeleellä betonisia lautoja uudelleen käyttöä varten. Palkkani oli 1.50 markkaa tunnissa. Oli erittäin lämmin kesä, niin että kaikkein kuumimpina päivinä kolmen litran vaarinkaljapullo meni kokonaan rakennuksen seinustalla työskennellessäni. Vaikka palkka oli hyvin pieni ja työmatka pitkäpuoleinen eli noin 20 kilometriä, oli hieno tunne ajella kauniina kesäaamuna ja katsella, kun ihmiset aloittelivat päivänsä. Silloin oli vielä laiturilla paljon lehmiä ja eräässäkin paikassa kiinnittyi huomioni tyttöön, joka oli joka aamu äitinsä kanssa käsin lypsämässä lehmiä pellolla aivan tien varressa.

Soliferin aika ohutpeltisessä rungossa oli rajoitin, joka esti etupyörää kääntymästä liikaa. Tämä rajoitin oli jossain rytkäksä irronnut hitsauksistaan, jolloin runkoon oli tullut reikä. Tästä reiästä oli alkanut rungon katkeaminen. Heikkoa kohtaa oli jo aiemmin hitsattu, mutta katkeaminen oli alkanut uudestaan hitsaussauman vierestä. En ollut kuitenkaan kovin huolestunut vaan suhtauduin asiaan kuin hölmöläissadun mies. Ajattelin, että kun se on kestänyt tähän asti, niin se kestänee edelleenkin.

Eräänä pimeänä, elokuun lopun iltana tapahtui se, mikä oli odotettavissa. Olimme silloin käyneet kaveriporukalla katselemassa, millaista meno oli Villikkalan tanssilavalla. Paluumatkalla Teuroisten tiellä noin kolmen kilometrin päässä kotoa, huomasin yhtäkkiä, että moponi ajovalo näytti korkealle puiden latvoihin. Samassa rysähti, Solifer katkesi vauhdissa kahtia, ja minä lensin romuineni ojaan. Kaverit nauroivat aivan kippurassa, kun olivat ensin varmistaneet, ettei minulle ollut käynyt kuinkaan. Ainoastaan uuteen, sammaleenvihreään toppatakkiini tuli reikä. Senkin Marja-Liisa-siskoni paikkasi onnistuneesti samanvärisellä nahkanpalalla. Vasta seuraavana päivänä, kun haimme traktorilla mopon romut kotiin, tajusin, että minulla

”

**Eräänä pimeänä,
elokuun lopun
iltana tapahtui se,
mikä oli odotetta-
vissa.”**

oli ollut hyvä onni matkassa. Siihen tapaukseen loppui mopola ajelu minun kohdallani. Serkkuni Lamminpään Jorma osti nimellisellä hinnalla Soliferin raadon, mutta en tullut koskaan kysyneeksi, laittoiko hän sitä ajokuntoon.

Mopo oli ja on edelleenkin ihan kelpo ajopeli. Siitä tuli tarpeellinen erityisesti maaseudun meille suurten ikäluokkien nuorille siinä vaiheessa, kun oman auton hankinta ei ollut vielä puolesta tai taloudellisesti mahdollista. Minun nuoruudessani enimmäkseen pojat ja miehet ajelivat mopoilla toisin kuin nykyään, jolloin erityisesti nuorten tyttöjen innostus mopoihin on kovasti kasvanut.

Jonkinlaisena harrastuksena mopoilua voitiin pitää, koska kylillä ajelemisen lisäksi aikaa kului myös mopojen kaikenlaisen rassaamiseen. Niitä viriteltiin kulkemaan vähän kovempaa, huollettiin ja korjailtiin niihin tulleita vikoja, välillä jopa pestiin ja kiilloteltiin. Kyllä kai siinä touhussa jotain aina opittiinkin. Valitettavasti on myös sanottava, että mopoharrastuksessa oli huonojakin puolia. Nuorten keskuudessa ennen monipuolista vapaa-ajan liikuntaa oli saatu, kun käveltiin, pyöräiltiin tai hiihdeltiin kaverien kanssa. Nyt oli helpompaa, hypättiin vain mopon selkään ja vaihdettiin maisemaa. Urheilua kilpailumielessä harrastavien nuorten joukkokin alkoi harveta ja niin pienten kyläseurojen, esimerkiksi Teuroisten Tempon toiminta laantui huomattavasti parhaimpiin vuosiin verrattuna. Kun mopon lisäksi samoihin aikoihin yleistyi myös televisio, alkoi nuorten vapaa-aika kulua yhä enemmän istuma- asennossa. Erilaisia mopomerkkejä oli nuoruudessani aika paljon Tunturi, Solifer,

Hopeasauma ja Hopeasiipi ovat tulleet jo aiemmin mainittua. Matti- serkullani oli Jupiter ja Heikillä Ögland. Muita mopomerkkejä olivat Monark, Rabeneick, Husqvarna, Zundapp, Miele ja Simson. Kaikki ne jollain tavalla täyttivät tehtävänsä. Harvoin kukaan tunnusti, että oli tehnyt huonon hankinnan mopoa ostaessaan.

Aikojen kuluessa vanhat Tunturi- mopot eli ”pappa” Tunturit osoittautuivat hyvin kestäviksi ja luotettaviksi, muihin aikansa merkkeihin verrattuina suorastaan ylivoimaisiksi mopoksi. Nykyään ne ovat niin kysyttyä tavaraa, että kymmeniä vuosia vanhasta, siististä yksilöstä voidaan maksaa jopa 1000 euroa. Ostajat ovat ihmisiä, joilla on sopivasti huumoria ja kaipuuta menneisiin aikoihin. Heidän liitereittensä nurkista löytyy helposti paikka vanhalle, arvostetulle maaseudun ajopelille. Jos tällainen mopomies tai -nainen löytää vielä ajaessaan päähänsä vanhan oranssinvärinen Hankkija-lakin, lähennellään nostalgisuudessa jo täydellisyttä.

Puhetta Martoista

Marttojen vuosikokous pidettiin helmikuussa ja puheenjohtajana jatkaa Arja Ruokonen, hän toimii myös rahastonhoitajana. Sihteerinä kirjoittelee Paavolan Pirkko.

Kuluvan vuoden teema **Martoissa on arjen mahdollisuus**, tarkoittaa sitä, että kaikkia arkisia asioita voi hoitaa myös marttojen kanssa.

Vuosikokouksessa hyväksytyn toimintasuunnitelman mukaan martta-illoja pidetään kerran kuussa. Kyläyhdistyksen kanssa suunniteltu teatteriretki Kouvolaan katsomaan Viimeisiä kiusauksia, on nyt toteutumassa. Kasvien vaihtoiltaa vietetään Ojalan Seijalla 12.05. 2015. Taimet ja juurakot mukaan ja vaihtoon. Eija's Cardeniin Ruotsinpyhtäälle on suunnitteilla retki 30.06.2015. Odotamme innolla. Uimahalli-illat toteutetaan sekä keväällä, että syksyllä. Martanpäivä tapahtumaa vietetään Ilosen Päivillä 26.07.2015, valmistamme kananmunakennoista sytykeruusuja. Kyläyhdistyksen kanssa on tarkoitus lähteä Viroon Rakvereen kesäaikana, tarkempaa ajankohtaa ei vielä ole tiedossa. Syksyllä teemme tutustumiskäynnin Kaslin- tehtaalle. Tässä joitakin tietoja jo tapahtuneista ja tulevista tapahtumista.

Martat vuokraavat kahvinkeitintä ja termoskannua pientä korvausta vastaan. Jos sinulla on vuokraustarvetta, voit kysyä vuokrausta puheenjohtaja Arjalta 040-5580642.

Yllä luetelluista tapahtumista ja muusta toiminnastamme, hallituksen jäsenistä ja muista toimijoista voit kysellä lisää sihteeriltä Paavolan Pirkolta puh. 0400-125525 ja puheenjohtaja Ruokosen Arjalta, puh. 040.5580642. Otamme mielellämme joukkoomme myös uusia jäseniä, jos sinua yhtään kiinnostaa soittaa tai tule juttelemaan.

Sihteerini Pirkko

Uudet asukkaat

Kyläyhdistys toivottaa uudet asukkaat tervetulleiksi!

Suunnitelmansa maallemuutosta toteuttivat syystalvesta **Jutta Ouni ja Ville Tuovila** hankkimalla Hevosuontie 10:stä oman kodin. Talossa on tehty remonttia ja tontilla puusavottaa, sen mitä työssäkäynniltä on aikaa jäänyt.

Vuodesta 2010 alkaen ovat **Marita Nieminen** yhdessä **Juhani Puhakan** kanssa asustelleet Hevossuolla. Varsinainen virallinen muutto tapahtui vuoden 2014 lopulla. Eläkeläisten päivät kuluvat mukavasti keuhkuisin puutarhaa mylätessä. Talvikauden täyttävät lukuisat harrastukset sekä Lahdessa asuvat lapsenlapset. Oli mukava muuttaa tutulle seudulle tuttujen kyläläisten pariin.

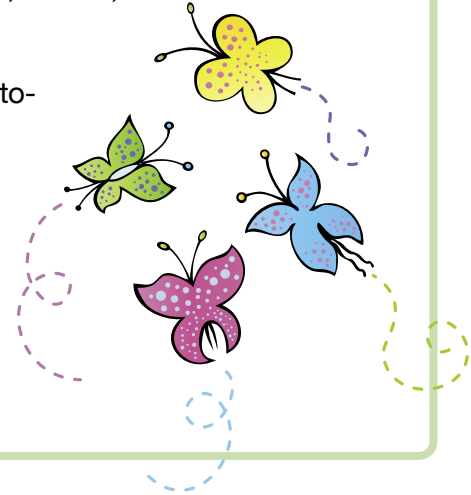
Perinteinen Kuntokierros Niinimäen kuntoradalla perjantaina 22.5. klo 18 alkaen

Tarjolla kevättapahtumassa on jäätelöä, mehua, kahvia, pullaa ja makkaraa.

Samalla jaossa kunto-
vihkoarvonnan
palkinnot.

Tervetuloa!

Tarmo-osasto

MIKKELÄN TILA

- AAMIAISMAJOITUS
- TILAUSRUOKAILUT
- KOKOUKSET

Kukkomäki 59, 45610 KORJA, Puh. 040-5104143, www.mikkelaifarm.net

Koivusaaren tilan tuotteita

myytävänä Alppiruusun Tuottajatorilla

- Kotileivonnaisia • Jauhoja • Ryynejä • Käsitöitä •

Niinimäen ja Teuroisten kyläläiset - osallistukaa tämän lehden tekoon!

Toivomme juttuja, valokuvia, ilmoituksia perhetapahtumista ja merkkipäivistä. Edellä mainitut sekä kylissä toimivien yhdistyksien tiedotteet ovat ilmaisia.

MAKSULLISET MAINOKSET Julkaisemme myös maksullisia ilmoituksia hintaan 1 euro/palstamillimetri. Pienin rivi-ilmoitus on 10 pmm=10 euroa. Osta, myy, vuokraa, vaihda, mainosta yrityksesi palveluita.

SEURAAVA NIINIMÄEN NURKKA ilmestyy syksyllä 2015, aineistot Näkin Mirjalle syyskuun 2015 loppuun mennessä sähköpostilla: mirja.nakki@mnoy.fi. Mikäli et käytä tietokonetta, voit toimittaa tekstit myös lähimpänä asuvalle kyläyhdistyksen hallituksen jäsenelle, Teuroisissa Halsolan Pertille.

KIRJASTOAUTO

pysähtyy 2015 parittomien viikkojen
maanantaisin:

- Teuroisten kylätalo klo 17.55-18.15
os. Teuroistentie 261
- Niinimäki Hyötis klo 18.30-18.45
os. Jänkhäntien tiehaara
- Kukkomäki klo 18.55-19.15
os. Pärnäojantie 374

Käyttäkäämme kirjastoautoa!

Niinimäen kyläyhdistyksen hallituksen jäsenet yhteystietoineen 2015:

Puheenjohtaja Pauli Turkia, puh. 040-5881915, pauli.turkia@gmail.com
Varapuheenjohtaja Matti Ojala puh. 050-5824630, matti.ojala@gmail.com
Sihteeri Rauni Pakkala, puh.040-5596065 rauni.pakkala@gmail.com
Rauno Kaukonen
Jana Priha
Pekka Kytösaho
Riia Bäckman
Rahastonhoitaja Pirkko Paavola, puh. 0400-125 525,
pirkko.paavola45@kotikone.fi

TONTTIASIAMIEHET:

Teuroisissa Pertti Halsola, puh.05-3817766,
040-5722060

Niinimäessä Pauli Turkia, puh. 040 5881915

Tonttiasiamieheen voit ottaa yhteyttä, jos olet kiinnostunut joko myymään tai ostamaan tontin Niinimäen tai Teuroisten alueelta. Tonttiasiamiesten on tarkoitus saattaa kysyntä ja tarjonta kohtaamaan, itse kaupanteko on sitten kokonaan ostajan ja myyjän välinen asia.

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Vedestä.....

Vesihuolto osuuskuntamme toimialueella on sitten viime kuuleman luontunut vakiintunutta rataansa. Hyvä näin, ei ole pitkää aikaa kun luin Kymenlaaksonkin alueelta useamman veden jake-lijan alueelta veden keittokehoituksesta.

2013 alusta valmistellut, 7.9-13 käynnistyneet Vesiosuuskunnat Iskuun – hankkeet Kouvolan seutu ja Etelä-Kymenlaakso saivat jatkoajan 28.2.2015 asti. Tilaisuuksia järjestettiin yhteensä 35 kpl. Näihin osallistui, Meidän Maaseutu tapahtuma mukaan lukien, 1046 henkeä. Loppuhuippennuksena matka Tanskan maalle sikäläiseen vesiosuuskunta toimintaan tutustumisen merkeissä. Samalla luotiin suhteita valtakunnan tasolla tanskalaiseen veljesjärjestöön.

Viime osiona hankkeessa painatettiin kaksi kirjaa, Hankkeiden aineisto 560 sivua ja Kuntaliiton vetämän hankkeen opas, Vesiosuuskunnat, kuntien vesilaitokset ja kunnat. Ensimmäiset valtakunnalliset vesihuollon toimijoiden yhteiset suositukset, 418 sivua. Kirjaparia on jaettu osuuskuntien ja sidosryhmien käyttöön.

Kouvolan vesi ilmoitti korottavansa veden hintaa 1.1.2015 alkaen 6 C ja jäteveden osalta 8 C kuutio. Nämä palveluiden hinta muutokset joudumme huomioimaan.

Kuntalaisaloite tukkuvesiasiaa luovutettiin Kaupungin johdolle 17.12.2014, suunnattuna kaupungin valtuustolle. Kaupungin hallitus passitti aloitteen Kouvolan vedelle käsiteltäväksi. En olisi pahoittanut mieltäni siitä että kaupungin valtuusto olisi antanut hinnoitteluoheen saatteeksi aloitteelle. Asia on edessä pikapuolin ry:n ja Veden neuvottelussa. Kansalaismielipide asiassa oli yksituumaisesti ry:n esityksen takana. Kyseessä on kahden vesilaitoksen välinen sopimusasia. Aiemmat Kouvolan veden päätökset ovat perustuneet virheelliseen Vesihuoltolain tulkintaan. Virheensä myöntäminen kysyykin päättäjiltä kanttia.

Kouvolan vesi oy aloitteli sopimusten uusimista osuuskuntien kanssa. Ry kehoitti osuuskuntia pidättymään uusimisesta. Asia oikeudellinen pätevyys tutkitaan. Lähtökohtana on kahden vesilaitoksen tasavertaisuuden pohjalta tehtävä palvelusopimus. Koeroista huolimatta.

Toiminta-alue asia on kaupungin taholta edelleen vaiheessa. Odotettiin Uuden Vesihuoltolain tulkintoja asiassa. Uusi laki mahdollistaa harkinnan vesiosuuskunnalle, vahvistuttaako toiminta-alueensa. Tämä on hyvä asia nimenomaan pienempien osuuskuntien kohdalla. Osuuskuntamme osalta Sopen ”Asunto viljely tila” alue odottaa ratkaisua neuvottelussa Veden kanssa. Tästähän on osuuskunta kokouksen myönteinen päätös olemassa.

Mikäli paineet kiinteistöillä on alhaiset niin ratkaisu löytyy uudesta paineensäätöventtiilistä, niitä löytyy varastosta.

*Pääskysiä odotellessa !
9.5.2015 Pertti*

Martat

Elimäen Teuroisten Marttayhdistyksen vuosikokous pidettiin 16.02.2015 Teuroisten kylätalolla. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin **Eira Vertanen**. Varapuheenjohtajana ja matkavastaavana toimii **Seija Ampuja**, sihteerinä **Jasmin Baarman** ja rahastonhoitajana **Pirjo Kaplas**. Muina hallituksen jäseninä jatkavat **Sirkka Toropainen**, **Tuula Vainikainen** ja **Tarja Laukkanen**.

Kuva päätösseminaarista

Tanskalaiseen osuuskuntaan tutustumassa

Valokuituverkko Teuroisiin

Kymijoen Kyläkuitu aloittaa valokuituverkon rakentamisen Teuroisten kylälle. Suunnitelmien mukaan rakentaminen alkaa jo tänä vuonna, sitä ennen on suunnitelmat saatava valmiiksi. Joten olkaahan aktiivisia ja toimikaa nopeasti, ettei ainutlaatuinen tilaisuus karkaa käsistä.

Niinimäen puolellahan on nopeista tietoliikenne yhteyksistä nautittu jo parisen vuotta. Niinimäessä palvelun piirissä on noin 80% talouksista.

Kymijoen Kyläkuitu pyrkii tiedottamaan verkon rakentamisesta henkilökohtaisesti jokaiseen talouteen. Lisätietoja valokuituverkosta saat **Alexi Näkiltä**, puh. 050-323 1220.

Teuroislainen Perti Halsola vuoden kymenlaaksolainen maaseututoimija!

Elimäen Teuroisista kotoisin oleva maanviljelijä Perti Halsola on vuoden kymenlaaksolainen maaseututoimija. Hän on ollut mukana vaikuttamassa kyläkehittämisessä niin oman kylän, maakunnan kuin valtakunnankin tasolla jo yli 40 vuoden ajan aloittaen Teuroisten seudun maamiesseuran johtokunnasta vuonna 1972. 2009 Teuroisiin perustettiin kyläyhdistys, jonka puheenjohtajana Halsola on toiminut vuodesta 2012 alkaen. Maamiesseuran ja kyläyhdistyksen puheenjohtajana Halsola on mm. vetänyt kahta Leader -hanketta sekä ollut mukana tekemässä Niinimäen Nurkkaa, Niinimäki-Teuroinen-kyläparin kylälehteä. Teuroisiin perustettiin vuoden 2002 lopulla vesiosuuskunta, jonka johtajana Halsola on ollut alusta alkaen. Osuuskunta käsittää tällä hetkellä 270 liittyjää Hongistosta Hevossuolle. Vuonna 2009 kuuden Pohjois-Kymenlaakson kunnan yhdistyessä nykyiseksi Kouvolaaksi Halsola oli eräänä aktiivina ajamassa alueen vesiosuuskunnille yhteistyötä. Tämän työn seurauksena perustettiin Kouvolan Vesiosuuskunnat ry, jonka puheenjohtajana hän on alusta alkaen toiminut. Edelleen hän on ollut aktiivina saman yhteistyön laajentamiseksi valtakunnalliseksi: Halsola oli mukana syksyllä 2009 perustetun Suomen vesihuolto-osuuskunnat ry:n pohja- ja perustustyössä ja on yksi perustamiskirjan allekirjoittajista. Tämänkin yhdistyksen hallituksessa hän on ollut alusta alkaen ja varapuheenjohtajana v. 2012 alkaen. Näiden lisäksi Halsola on toiminut monissa muissa luottamustehtävissä, mainittavimpina Elimäen kunnanvaltuusto 1997-2008, Elimäen maaseutulautakunnan puheenjohtaja 2001-2008 sekä Elimäen tuottajayhdistyksen varapuheenjohtaja 1990-luvulla, sekä toiminut aktiivisesti Kouvolan kaupungin kyläneuvottelukunnassa.

Maakunnallisesti valittuna maaseututoimijana Perti jatkaa kisaan myös vastaavasta valtakunnallisesta tittelistä. Valtakunnalliset valinnat julkistetaan Suomen kylätoiminnan valtakunnallisissa ”pääjuhlassa”, Lokaalissa elokuun lopulla Hankasalmella.

Lämpimät onnittelet, ja menestyksen toivotukset myös Niinimäen Nurkalta!

Teksti. Kymenlaakson kylät ry.

TEUROISTEN KYLÄYHDISTYS RY:N HALLITUS 2015

Puheenjohtaja **Perti Halsola**
puh. 040 774 6111, pertti.halsola@pp.inet.fi

Varapj. **Heli Helmanen**
puh. 0400 984549, jari.helmanen@pp.inet.fi

Jäsenet:
Heli Helmanen, Jukka Tallgren, Kalle Turkia, Tapio Perttola, Timo Jansson

Varajäsenet:
Pekka Nissilä, Leena Puumalainen

Rahastonhoitaja hallituksen ulkopuolelta
Heli Räikkönen
puh. 050 380 2745
tilojen varaukset ja vuokrausasiat, laskutus
heli.raikkonen@outlook.com

Monenlaista tietoa ja ajankohtaista asiaa teuroinen.fi

**Teuroisten kyläyhdistyksen
kevätkokous ma 18.5. klo 18.00
Kylätalolla.
Kahvit klo 17.30**

Kokouksessa käsitellään vuoden 2014 toiminta ja tilit, sekä muut kyläläisten esille tuomat asiat.

Tervetuloa!

Teuroisten kyläyhdistyksen hallitus ry

Kylätalon uusimmat asukkaat tekstiilitaiteilija Hanna Peräkylä ja kuvataiteilija Markku Metsö